

[Økonomiministeren.]

har man mulighed for på længere sigt at løse vores beskæftigelsesproblem.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg synes, der er grund til at takke langt de fleste ordførere for en grundig behandling af finanslovsforslaget i de indlæg, som vi har hørt her i dag.

Hr. Erling Olsen, fru Grethe Philip og hr. Ømann takkede for den tekniske forberedelse af finanslovsforslaget med tilhørende publikationer, og jeg finder, at takken er velbegrundet, og skal lade den gå videre til finansministeriet.

Herefter skal jeg svare på nogle af de konkrete spørgsmål, som forskellige ordførere har rejst. Hr. Christophersen anførte i sin ordførertale, at der var tre væsentlige forudsætninger for finanslovsforslaget, som han ikke anså for holdbare, og hr. Christophersen anlagde derfor, at de samlede nettoudbetalinger i det kommende finansår ville blive 20 mia kr. snarere end de 16½ mia kr., der er budgetteret med på finanslovsforslaget. Det mener jeg er forkert.

Hr. Christophersens første punkt var, at der måtte regnes med udløsning af 2 dyrtidsportioner i efteråret 1977 i stedet for 1 portion som forudsat i finanslovsforslaget. Hertil er for det første at sige, at det ikke er sikkert, at der udløses 2 portioner i det kommende forår. Stigningen i reguleringspristallets boligpost var godt nok ikke helt lille, men på den anden side vil det gennemførte prisstop jo påvirke prisudviklingen i december og januar, og det skal ikke skjules, at vi regner med, at der trods alt er en større sandsynlighed for, at pristallet når den kritiske grænse, end for at det ikke kommer så langt. Men selv hvis denne pessimistiske vurdering af udviklingen i pristallet holder stik, må det antages, at udløsningen af dyrtidsportion nr. 2 sker med en meget lille overvægt, og det betyder, at der skal meget voldsomme prisstigninger til i perioden fra februar til juli for at få udløst hele 2 dyrtidsportioner til efteråret 1977. Man kan selvfølgelig ikke fuldstændig afvise risikoen for stærke prisstigninger, f. eks. på grund af en kraftig stigning i olieprisen, men sandsynligheden taler for, at der kun bliver tale om 1 dyrtidsportion, sådan som vi har forudsat det.

Det andet, som hr. Christophersen var inde på, var, at der vil komme større udgifter til arbejdsledeshedsdagpenge, end der var regnet med i finanslovsforslaget, og hr. Christophersen be-

grundede det med, at finanslovsforslaget er baseret på en forudsætning om en lavere ledighed end den, der er anslået i den økonomiske oversigt. Som jeg skal komme ind på det om et øjeblik, er der forskel på opgørelsesmåden i de to sammenhænge, og den reelle forskel, der måtte kunne konstateres, ligger under alle omstændigheder inden for usikkerheden i den type af skøn. Men selv hvis man regner meget højt, kan der ikke blive tale om de milliardudgifter, som hr. Christophersen lod indgå i de 20 mia kr. i finansieringsbehov.

Det tredje forhold, som efter hr. Christophersens opfattelse gjorde finanslovsforslaget urealistisk, var, at der ved udarbejdelsen af forslaget ikke er indregnet virkningerne af lånoptagelser efter den 1. november, således som det også højt og tydeligt siges i de publikationer, der er udgivet. Hertil vil jeg sige, at en tilsvarende afgrænsning har været fast praksis gennem mange år, og det princip blev også anvendt dengang, da hr. Anders Andersen var finansminister. Årsagen til at anlægge en sådan forudsætning er ligetil, nemlig at det på det nærmeste er umuligt at skønne over, hvor store lån der vil blive optaget både i udlandet og herhjemme. Hertil kommer jo, at sådanne større renteudgifter ikke påvirker dispositionerne i den private sektor med samme styrke som andre indkomster; de spiller derfor en langt mindre rolle i den samfundsøkonomiske udvikling, og det er derfor ikke uden videre rimeligt at tage dem med i samme tal som andre udgifter. Alene disse tal gør, at talen om et underskud, et finansieringsbehov på 20 mia kr., giver et helt forkert billede af statsfinansernes placering i samfundsøkonomien, og når hr. Christophersens 3 punkter ses under ét, er der ikke meget tilbage af dem.

I flere af dagens indlæg er der som nævnt blevet peget på en forskel mellem på den ene side finanslovsforslagets forudsætning om antallet af ledige i det kommende finansår og på den anden side det skøn over ledigheden i 1977, som fremgår af den netop offentliggjorte økonomiske oversigt. I denne oversigt skønnes ledighedsgennemsnittet for 1976 at ville udgøre omkring 130.000 personer, og dette tal anslås at gå op med omkring 15.000 i 1977; begge tal er selvfølgelig behæftet med usikkerhed på adskillige tusinder. Det samme gælder jo også efter en sammenlægning til 145.000, men det tal, der er det vigtigste, omfatter flere grupper end finanslovsforslagets tal på 110.000,